

мѣтъ че е „хубавъ“ и „не хубавъ“ то той явно противорѣчи самъ на себе, и такъво противорѣчіе, кое-то направо отрича утвържденіе, тоя си чясъ ся прѣдставлява несъгласно съ естество-то на наше-те мысленіе, оттова ся нарича чистологическо. Наопакы кога нѣкой откакъ нарѣче единъ чловѣкъ „богатъ“ нарѣче го и „сиромахъ“, то по едно-то само логическо свойство на тыя прѣдставленія, неможе еще ся каза, че направо си противорѣчатъ едно на друго по това, че съ едно-то отъ тыя прѣдставленія логически не ся отрича това, что-то е утвърждено съ друго-то, а само ся полага нѣчто такъво, кое-то неможе да ся съвмѣсти въ едно сѣще прѣдставленіе. Нъ за че не могатъ да ся съвмѣстятъ неможе ся отбра друго-яче, освѣнъ отъ опытъ, или отъ наблюденіе хора-та, кое-то показва, че такыва свойства немогътъ да бждътъ вкусь у едно сѣщо лице. По това противорѣчіе, кое-то става отъ съвмѣщаніе подобны противоположности, нарича ся *положително* или *опытно*.

§. 38.

Както отрицателно-то така и положително-то противорѣчіе *унищожява* прѣдмѣта за мысленіе-то и докарватъ невъзможность въ да ся правятъ мысли.

Изясненіе: Кой-то отрича това сѣщо-то, что-то тоя си чясъ е утвърдилъ за единъ прѣдмѣтъ, разгляданъ въ едно сѣщо отношеніе, той има работж само да прѣдставлява нѣчто въ мысленіе-то, и това что-то си прѣдставлява, тоя си чясъ да обръща на ничто ($1-1=0$), а отъ ничто неможе стана мысль, понеже неможе да ся мысли ни зачто (виж. §. 6.)